29.10.5 92a (משנה ז) → 93a (ואם לא דריש)

- I סמיכה : משנה when it applies (chiefly to קרבנות יחיד) and when it does not apply (chiefly קרבנות צבור
  - a קרבנות עבור. only exceptions are פר העלם דבר ש"צ (v. 2) and שעיר המשתלח (v. 3)
    - i שעירי ע"ז also ד' שמעון:
    - ii שעירי ע"ז lists פר הדש"צ and פר הדש"צ
      - 1 שעירי ע"ז :' יהודה have no סמיכה and "in its place (per רבינא tradition of 2 שעירי ע"ז סמיכה
      - 2 סמיכה always done by owners; אהרן is not an "owner" of שעיר המשתלח (no כפרה for him through it)
        - (a) אהרן המשתלח and his family do gain שעיר המשתלח via שעיר המשתלח
        - (b) Note (ד' ירמיה): they are consistent with their positions (ד' ירמיה):
          - (i) בעיר המשתלח vi. v. 1 refers to all precincts and members of כפרה all have שעיר המשתלח vi. v. 1 refers to all precincts and members of
          - (ii) פר אהרן פר אהרן פר with 'שעיר לה' each performs טהרת מקדש for שהרת מחלים and ישראלים, respectively . And: parallels ישראלים on וידוי on ישראל for שעיר in "חלק" have no "חלק" have no יישראל וידוי on ישראל וידוי on שעיר המשתלח המשתלח וידוי on שעיר המשתלח וידוי on ישראל וידוי on שעיר המשתלח וידוי on שעיר המשתלח וידוי on ישראל וידוי on שעיר המשתלח וידוי on שעיר וידוי on שעיר המשתלח וידוי on שעיר וידוי on שעריר וידוי on שעריר וידוי on שעיר וידוי on שעריר וידוי וידוי on שעריר וידוי ו
          - (iii) Challenge: ר"ש has to agree that they've been equated
          - (iv) Answer: indeed but they have distinct and separate vehicles for כפרה
    - iii ברייתא: interpreting v. 2
      - 1 אש הפר :*ר' יהודה* excludes שעירי ע"ז
      - אהרן באש הפר איז אהרן excludes שעירי ע"ז but it is performed by אהרן (!) אהרן (!)
    - iv Contradictory ברייתא: interpeting יהחי (v. 4):
      - 1 החי ב*' יהודה* excludes שעירי ע"ז
      - 2 החי : היש requires כהן by כהן; unlike שעירי ע"ז which require
    - ע Analysis (ר' ששת): the first ברייתא isn't "set" either; שעירי מ"ז equires סמיכה בבעלים and the סמיכה בבעלים
      - 1 Rather (mix): י"י excludes שעירי ע"ז excludes הרן excludes הפר" excludes אהרן via הפר" rather זקנים
      - 2 And: ש"עירי ע"ז told ד' that if he heard a tradition that there is no סמיכה it means none for כהן that if he heard a tradition that there is no
    - vi Question: why does מעוט require a מעוט we have מרבינא tradition of "2 סמיכות בצבור"
      - 1 Answer: for maintaining what he was taught (interpretation of the verses)
    - vii Question: what is שעירי ע"ז's source for שעירי ע"ז at ז"סמיכה?
      - השעיר 3 השעיר is superfluous;
        - (a) שעיר extends שעירים to שעיר נחשון (i.e. שעירים brought during days of dedication)
        - (b) שעירי ע"ז extends to ד"ש
          - (i) Reason: any חטאת which enters סמיכה has סמיכה
          - (ii) Note: reason added (after exegesis) to remind about the rule (not needed for שעירי ע"ז)
          - (iii) Question: why not apply it to 'יו"כ on יו"כ
            - 1. Answer: must be similar to שעיר נשיא (v. 3 the source) brought for identifiable sin
    - viii *Justification*: רבינא's tradition and the verses
      - 1 Without: רבינא's "limiting" tradition, we would have extended כבשי עצרת ot סמיכה (cf. 62b)
      - 2 And without: verses, we would not know where to apply רבינא's tradition (which "2")
      - 3 Note: ר"ש accepts דינא tradition; he has only 2 סמיכה where the סמיכה have דעלים
        - (a) Explanation: according to him, שעיר המשתלח requires סמיכה (explicit in מקרא) but not by owners

- b קרבנות היחיד. only exception (=exemptions) are בכור מעשר ופסח
  - i ברייתא. 3 mentions of קרבנו (vv. 5-7) exclude these three
    - 1 בכור ק"ו in spite of possible בכור ק"ו is sanctified from birth
    - 2 מעשר ק"ו in spite of possible מעשר ק"ו has ability to draw in the one before and after (#9 and #11)
    - 3 שלמים in spite of possible ק"ו unlike שלמים, he is obligated to bring פסח
      - (a) Challenge (to all 3): שלמים are more stringent than all 3 require נסכים and waving of חו"ש
      - (b) Answer: these מסוקים (used as exclusionaries) are אסמכתא (these three would be excluded in any case)
    - 4 In that case: the 3 mentions of קרבנו exclude
      - (a) קרבנו. and not another's (cannot operate as an agent for סמיכה)
      - (b) קרבנו and not a a non-Jew's סמיכה applies)
      - (c) קרבנו expands to require all partners in a joint סמיכה to perform סמיכה
- c אורש an heir, bringing his deceased father's קרבן, performs מינה (and is liable for נסכים and his ממורה and his יודש is valid)
  - i Story: תנא taught the opposite (an heir is neither סומך nor is his תמורה valid) before רבא
  - ii Challenge: from our משנה משנה asked if he should repair his version; רבא advised him not to...)
  - iii Answer: that version is ר' יהודה
    - 1 Source: קרבנו (vv. 5-7) excludes father's offering (along with two other exclusions see above)
      - (a) And: he applies what we know about סמיכה=) סוף (סמיכה=) to תמורה=) תחילת הקדש
      - (b) המר ימיר interpret מוף הקדש (v. 8) to expand rights of תמורה to heir and apply מוף הקדש to heir and apply סוף הקדש
        - (i) And: they use קרבנו as above (excluding fellow, non-Jew and including partners)
        - (ii) ממיכה either rejects application to partners (no סמיכה) or else reads "fellow" and "non-Jew" as one
      - (c) מרשה interprets המר ימיר as applying to a woman (since entire פרשה is written in the masculine...)
        - (i) ממורה to women from ואם to which י"י doesn't regard as significant